

Tijdschrift tot bemoediging, lering en bevestiging in de waarheid, die
in Christus Jezus is.

J.v.d.Heijdenstr. 17, 3817 JE Amersfoort. Tel. 033 4619171

Zie www.brooddeslevens.com e-mail: info@brooddeslevens.com

Heer, uw woord, het woord der waarheid,
is een zwaard in 's levensstrijd,
is een licht, dat glans en klaarheid
over onze wegen spreidt.
Laat het heersen in ons leven,
en ons leiden in ons lot;
laat het steun en troost ons geven,
't heerlijk woord van U, o God.

Ja, dat woord van U, o Here,
is een onuitput'bre mijn;
zij 't ons streven, ons begeren,
delver in zijn schoot te zijn.
Hieruit schatten te vergaren,
houdt een rijke zegen in;
en uw Geest wil ons verklaren
van elk woord de rechte zin.

Doch niet louter tot vergaren
van die schatten spoort G' ons aan;
Heer, uw woord getrouw bewaren
en te doen sta bovenaan.
Houden we ook, wat wij ontvingen
nimmer voor ons zelf alleen;
elk spreid' uit zijn zegeningen
nieuwe zegen om zich heen.

Here God, zend zo uw stralen
van uw woord de wereld door.
Doe genade-zegen dalen
waar men ook uw sprake hoor.
Werk toch naar uw alvermogen
en sla elke leugen neer;
laat het zien voor aller ogen
hoe U triomfeert, o Heer!

Hugo la Rivière

Psalm 91 (een woord op zondag)

Die in de schuilplaats des Allerhoogsten is gezeten, die zal
vernachten in de schaduw des Almachtigen.
Ik zal tot den HEERE zeggen: Mijn toevlucht en mijn Burg! mijn
God, op Welken ik vertrouw!
Want Hij zal u redden van den strik des vogelvangens, van de zeer
verderfelijke pestilentie.
Hij zal u dekken met Zijn vlerken, en onder Zijn vleugelen zult gij
betrouwen; Zijn waarheid is een rondas en beukelaar.
Gij zult niet vrezen voor den schrik des nachts, voor den pijl, die
des daags vliegt;
Voor de pestilentie, die in de donkerheid wandelt; voor het verderf,
dat op den middag verwoest.
Aan uw zijden zullen er duizend vallen, en tien duizend aan uw
rechterhand; tot u zal het niet genaken.
Alleenlijk zult gij het met uw ogen aanschouwen; en gij zult de
vergelding der goddelozen zien.
Want Gij, HEERE! zijt mij Toevlucht! Den Allerhoogste hebt gij
gesteld tot uw Vertrek;
U zal geen kwaad wedervaren, en geen plage zal uw tent naderen.

Want Hij zal Zijn engelen van u bevelen, dat zij u bewaren in al uw wegen.

Zij zullen u op de handen dragen, opdat gij uw voet aan geen steen stoot.

Op den fellen leeuw en de adder zult gij treden, gij zult den jongen leeuw en den draak vertreden.

Dewijl hij Mij zeer bemint, spreekt God, zo zal Ik hem uithelpen; Ik zal hem op een hoogte stellen, want hij kent Mijn Naam.

Hij zal Mij aanroepen, en Ik zal hem verhoren; in de benauwdheid zal Ik bij hem zijn, Ik zal er hem uittrekken, en zal hem verheerlijken.

Ik zal hem met langheid der dagen verzadigen, en Ik zal hem Mijn heil doen zien.

Het boek der psalmen bestaat uit vijf boeken. Psalm 91 is de tweede psalm uit het vierde boek. Dit boek begint bij psalm 90. Psalm 90 is een gebed van Mozes, de man Gods. Ik ben geneigd om van psalm 90 te zeggen dat het een heel menselijke psalm is. Menselijk vooral omdat hier in dit gebed door Mozes gesproken wordt over de kortstondigheid van het mensenleven, de zwakheid van de mens vergeleken bij die grote God die ons allen gemaakt heeft en de behoefte van de mens aan Gods goedertierenheid omdat hij zwak en afhankelijk is van Gods goedheid. Een psalm waarin dergelijke dingen worden uitgedrukt, kan dacht ik met recht wel erg menselijk genoemd worden.

Vervolgens komt psalm 91. Ik heb altijd de neiging gehad om deze psalmen met elkaar in verband te zien. Ook deze psalm spreekt over de behoefte van de mens aan de veiligheid bij God, aan de bescherming van God, zoals duidelijk blijkt uit het eerste vers. Maar toch heeft deze psalm een ander karakter en dat blijkt vooral uit vers 12. Blijken in die zin dat het voor iedereen duidelijk kan zijn omdat dit vers bij de verzoeking in de woestijn door de duivel is aangehaald. En ik denk dat satan daar niet dom is geweest, dat hij terecht heeft gedacht dat dit vers betrekking heeft gehad op Christus. Maar niet alleen dit vers spreekt zo, ook de verzen 13, 14, 15 en 16. Het hele laatste stuk kunnen we zo op de Heer Jezus toepassen. Daardoor kunnen we dus eigenlijk

weten dat wat in deze psalm gezegd wordt, in de eerste plaats en in volle omvang op Christus betrekking heeft en voor Christus geldig was.

Maar deze psalm begint niet met de mededeling dat dit een psalm is die op die grote Zoon van David slaat. De psalm begint gewoon met de mededeling dat wie in de schuilplaats van de Allerhoogste gezeten is, vernachten zal in de schaduw van de Almachtige. Ik meen dat we mogen zeggen dat als Gods woord ons in deze psalm dit vers laat lezen, de bedoeling van God is dat we dit woord ook op ons zelf toepassen.

De schuilplaats van de Allerhoogste. U herinnert u zich misschien dat die naam voor God, de Allerhoogste, gebruikt is door Melchizédek in zijn ontmoeting met Abram, toen Abram terugkwam van het verslaan van de koningen die onder andere Lot gevangen genomen hadden: "En hij zegende hem, en zeide: Gezegend zij Abram Gode, den Allerhoogste, Die hemel en aarde bezit!" (Genesis 14:19) Zo heeft Melchizédek gesproken. Dat was zeer van toepassing omdat de koning van Sodom met een verleidelijk voorstel bij Abram zou komen: "Geef mij de zielen; maar neem de have voor u". (Genesis 14:21) Dan zou deze koning later hebben kunnen zeggen dat hij Abram rijk gemaakt had. Melchizédek voorkwam dat echter door zijn zegen. Dus had Abram geen behoefte meer aan de goederen van Sodom. Als je gezegend wordt door die God die de Allerhoogste is, die hemel en aarde bezit, welke behoefte heb je dan nog aan de gave van een vergankelijk mens?

De Allerhoogste die hemel en aarde bezit. Er zijn hooggeplaatste mensen, voorname mensen, koningen (de man uit Sodom was een koning), maar er is er Eén die hoger is dan iedere hooggeplaatste, de Allerhoogste die boven allen is en aan wie ook alles toebehoort en die inderdaad zoals Melchizédek gezegd heeft, hemel en aarde bezit. Heeft Hij het niet alles zelf geschapen? In psalm 50:10 zegt God: "Want al het gedierte des wouds is Mijn, de beesten op duizend bergen." En dat is zo. God is uiteindelijk de God aan wie alles

toebehoort, ook al is de wereld in opstand en rebellie tegen God. Ik denk dat de Geest Gods door de psalmist deze naam voor God, deze uitdrukking heeft laten gebruiken opdat we ons zouden gaan realiseren, hoe groot, hoe machtig, hoe rijk, hoe alvermogend die God is, die hier bedoeld wordt in dit eerste vers. De schuilplaats van de Allerhoogste.

Hoe zal een mens bij die Allerhoogste terecht kunnen? Wie zijn wij mensen vergeleken bij die God? Er is een schuilplaats bij God. Een schuilplaats veronderstelt de noodzaak om beveiligd te worden. Als je een schuilplaats zoekt dan ducht je enig gevaar. Ik kan me voorstellen dat een misdadiger die bijvoorbeeld een bankroof gepleegd heeft en door enkele mensen herkend is en misschien zelfs vrij snel door de politie op de hielen gezeten wordt, angstig is en een schuilplaats zoekt. Waar zou hij een schuilplaats zoeken? Ik denk niet op het politiebureau, dat lijkt me vreemd. Natuurlijk ergens anders want hij is juist op de vlucht voor de wetsdienaars.

Waar zal een zondaar een schuilplaats vinden? Toch niet bij Hem die het recht heeft hem ter verantwoording te roepen. Dat is God. Toch is bij God, de Allerhoogste, de schuilplaats, de enige schuilplaats, voor de schuldenaar.

Hoe is dat mogelijk? Doordat er een schuilplaats bij God is waarvan de toegang, de deur gekenmerkt wordt door het bloed. Een schuilplaats die God heeft bereid achter de deur met het bloed. Het bloed getuigt van het voltrokken vonnis en waar het vonnis voltrokken is, hoeft de schuldige niet meer te vrezen. Daar is geen oordeel meer te wachten, dat is voorbij.

We herinneren ons wel de geschiedenis van de uittocht van Israël uit Egypte. Ook de Israëlieten vonden een schuilplaats achter het bloed. Waarom achter het bloed? Omdat dat bloed ervan getuigde dat het vonnis reeds voltrokken was. Het speelde helemaal geen rol of de personen die achter die deur een schuilplaats vonden, rechtvaardig waren of

onrechtvaardig, grote booswichten waren of kleine. Er speelde maar één ding een rol: of het bloed aan de deur was of niet.

Wat is dat prachtig. Er is een schuilplaats voor elke zondaar. Een grote zondaar, een kleine zondaar, een zondaar die zich schuldig voelt en een zondaar die zich niet zo erg schuldig voelt, of een zondaar die er eigenlijk nog veel te weinig van snapt. Die misschien, langs welke weg ook, door de Heer de ogen geopend moet krijgen voor de omvang van zijn schuld. Dat alles neemt niet weg dat er een schuilplaats is achter het bloed voor elke zondaar. En wie in die schuilplaats van de Allerhoogste is gezeten, zal vernachten in de schaduw van de Almachtige. Het is haast onvoorstelbaar dat voor degene die te veroordelen is, voor degene die een zo grote schuld heeft dat hij zelfs met zijn eigen leven daar niet voor kan betalen, de veiligheid te vinden is bij Hem die het recht heeft hem te veroordelen. Dat is haast niet voor te stellen maar het is de waarheid.

Dat heeft God tot stand gebracht door Jezus Christus: een schuilplaats bij de Allerhoogste!

Ik hoop dat u die schuilplaats kent. Maar dat is niet genoeg. Ik hoop dat u zich in die schuilplaats bevindt. De heer Cutting heeft eens in een kleine brochure over "veilig, zeker en gelukkig" twee Joodse jongens in Egypte met elkaar vergeleken. Allebei waren ze eerstgeborenen. De één was erg bevreesd en zei: "vannacht gaat de doodsengel rond en we moeten maar afwachten hoe dat afloopt. Ik ben erg angstig, want ik ben de oudste." De ander, zijn vriendje, zei: "ja, ik ben ook de oudste, maar ik ben helemaal niet bang, want mijn vader heeft het bloed aan de deur gedaan." Waarop de eerste antwoordde: "ja, dat heeft mijn vader natuurlijk ook gedaan. Maar dat neemt niet weg dat ik toch wel erg benauwd ben, want we hebben gezien door die afgelopen negen plagen die God gegeven heeft dat God niet zomaar wat zegt. En ik ben de oudste thuis." Vervolgens vraagt Cutting aan het eind van de bladzijde wie er veilig

was. Dan sla je de bladzijde om en lees je dat ze allebei even veilig waren, want ze waren allebei achter het bloed in de schuilplaats van de Allerhoogste. Dat is mooi.

Wat is dat voor een plek? Een veilige, dat zult u begrijpen, maar waar is die plek? Naast de Almachtige. Zo staat het hier niet. Nee, er staat in de schaduw van de Almachtige. Maar als je in iemands schaduw loopt bij een wandeling op een zonnige dag, dan loop je naast die persoon. "In de schaduw van de Almachtige", is een uitdrukking die gebruikt wordt om aan te duiden: heel dichtbij. U vindt die zelfde uitdrukking in psalm 23:4: "Al ging ik ook in een dal der schaduw des doods,.....". De dood is zo dichtbij, de schaduw van de dood valt al over hem heen. Dus het is een manier om de onmiddellijke nabijheid van iemand of iets aan te duiden.

Nu moet u die twee dingen combineren. In de schuilplaats van de Allerhoogste bevind je je in de schaduw van Hem die alle macht bezit. U hebt vast wel eens overdacht wat dat woord almachtig betekend. Dat betekent dat het die God aan geen macht ontbreekt om alles te doen wat in zijn hart is. Alles, er is niets te noemen of te bedenken wat voor die God te groot of te wonderlijk zou zijn. Hij is almachtig. Niet alleen machtig maar almachtig. Welk een God moet dat zijn! Al komen er honderd leeuwen op je af, dan nog ben je veilig in de schaduw van de Almachtige.

Dit vers is een inleiding, er wordt niet gezegd wie deze opmerking maakt en wordt ook niet gezegd tegen wie het gezegd wordt. Het is gewoon een algemene inleiding. Wie in de schuilplaats van de Allerhoogste is gezeten (dat kan iedereen zijn) die zal vernachten in de schaduw van de Almachtige. Geldt dat voor u? Geldt dat voor mij? Geldt dat voor willekeurig ergens iemand? Ja, als willekeurig ergens iemand in die schuilplaats van de Allerhoogste is gezeten, vernacht hij in de schaduw van de Almachtige. Dat geldt voor iedereen. Maar je moet die plaats wel kiezen. God

nodigt ons uit om die plaats te kiezen. De schuilplaats achter het bloed van het Lam. Daar ben je in de schaduw van de Almachtige.

Dan komt vers 2. Dat is geen algemene opmerking. Daar spreekt iemand. Vers 2 begint met 'ik'. Daar is iemand aan het woord: "Ik zal tot den HEERE zeggen: Mijn Toevlucht en mijn Burg! mijn God, op Welken ik vertrouw!" Ik denk dat we mogen zeggen dat hier diegene aan het woord is die zich in de schuilplaats bevindt.

"Ik zal tot den HEERE zeggen...". Dat is de derde naam die hier genoemd wordt. Eerst de Allerhoogste, toen de Almachtige en nu Here, in de grondtekst Jahwe, Jehova: Ik ben die Ik ben. De getrouwe dus. Wat is dat een prachtige combinatie: de Allerhoogste, de Almachtige en Degene die getrouw is, de Eeuwige, die zichzelf blijft, de Onveranderlijke. Tot Hem zal ik zeggen: mijn toevlucht, mijn burcht, mijn God op wie ik vertrouw.

Dat heeft Christus kunnen zeggen en gezegd. Als je erover nadenkt lijkt het een beetje vreemd, want had Christus dan een toevlucht nodig? En had Hij een God nodig op wie Hij vertrouwde? Er staat in Hebrëen 2:17: "Daarom moest Hij in alles aan de broeders gelijk worden, opdat Hij een barmhartig en trouw Hogepriester zou zijn in de dingen die God betreffen, om voor de zonden van het volk het verzoeningswerk te volbrengen. Want waarin Hijzelf geleden heeft, toen Hij verzocht werd, kan Hij hun die verzocht worden, te hulp komen." En dan nog een tekst uit hoofdstuk 4. Daar staat in vers 15: "Want wij hebben niet een Hogepriester, die niet met onze zwakheden kan mee lijden, maar een, die in alle dingen verzocht is als wij, met uitzondering van de zonde." Christus is in alles de broeders gelijk geworden, met uitzondering van de zonde. En Hij heeft ook verzoeking gehad, in alle dingen is Hij verzocht, uitgenomen opnieuw de zonde. Maar Hij is een mens geworden en heeft op aarde als een mens geleefd en gewandeld. Hij heeft gehandeld zoals een van God afhankelijk mens (en dat zijn alle mensen) wel moet handelen want hij kan niet anders. Wij zijn immers van God afhankelijk. Wij moeten het van de hulp des Heren hebben. En als er zware lasten komen of

vijanden die ons te machtig zijn, bij wie vinden wij dan hulp? Bij God. Dan moeten we in het gebed tot God roepen om hulp. Wij zouden kunnen zeggen dat de Here Jezus dat niet hoefde te doen want Hij is Gods Zoon en machtig genoeg. Dat was Hij ook, maar Hij heeft zich toch gehouden zoals wij, als een van God afhankelijk mens en ook van Hem kan gezegd worden dat Hij op God vertrouwd heeft. Niet omdat Hij niet anders kon. Nee, omdat Hij dat wilde doen, Hij wilde waarachtig een mens zijn en als waarachtig mens alles meemaken wat een mens op aarde meemaakt. Nogmaals, de zonde moeten we daarvan uitzonderen. De Here heeft dat gedaan opdat hij kon zeggen: Volg mij. Dat zou anders onmogelijk zijn. Hoe zouden wij Hem kunnen volgen als Hij met de macht die Hij als Zoon van God bezat door het leven is gegaan? Dan zouden wij Hem niet kunnen volgen, maar we kunnen Hem wel volgen als die Mens die in gehoorzaamheid aan God en afhankelijkheid van God, vertrouwend op God zijn weg bewandeld heeft.

Nu, in die zin was Hij in de schuilplaats van de Allerhoogste gezeten. Uiteraard was voor Hem het bloed op de deur niet nodig. Dat begrijpen we wel, want nogmaals de zonde was daarvan buiten gesloten.

En nu spreekt Hij in het tweede vers. "Ik zal tot den HEERE zeggen, mijn Toevlucht en mijn Burch!" Degene tot wie ik heensnellen mag als het me te moeilijk wordt. Mijn burcht, dat betekent natuurlijk dat daar echte veiligheid is. Je kunt er aan denken hoe het vroeger was: een burcht met hele dikke muren waar geen vijand kon binnendringen. Dan gaat Hij verder: "mijn God, op welken ik vertrouw".

Maar het is niet alleen Christus die hier spreekt of spreken kan. Ook wij mogen deze woorden overnemen, als we in die schuilplaats gezeten zijn. Er zijn gevaren genoeg. Natuurlijk, het oordeel van God wachtte ons, we zijn immers zondaars, dat realiseren we ons niet altijd zo en zeker niet voor onze bekering, maar het is wel zo. We zijn zeker zondaars en God kan ons de rekening presenteren. Dat zou Hij kunnen doen, maar dat heeft Hij niet gedaan. Bij de gelovigen heeft Hij de

rekening aan Christus gepresenteerd. Maar die dreiging was er wel degelijk. Nu, voor dat gevaar vinden we veiligheid in de schuilplaats.

Maar er is meer gevaar. Er is in de wereld veel gevaar. De wereld biedt vooral tegenwoordig heel veel aan en is zeer verleidelijk. We zouden kunnen zeggen dat de wereld veel zuigkracht heeft, héél veel zuigkracht. Op jong en oud. Misschien wel het meest op de jongeren, maar dat weet ik niet. Dat is een groot gevaar en waar is veiligheid? In de schuilplaats, in de schaduw van de Almachtige. Daar is veiligheid.

Dat geldt voor gevaar van buitenaf, maar er is ook gevaar van binnenuit. Wij weten soms zelf niet wat er allemaal in ons hart woont en wroet. Wij weten wel dat daar die oude natuur nog is en misschien dat u ook wel eens van uzelf geschrokken bent. En waar moet je dan naartoe? Dezelfde richting. Dan mogen we het ook zoeken bij God, in die schuilplaats. "Here, God, ik ben wel bekeerd, ik ben wel gelovig maar ik ben bang voor mezelf, wilt U me alstublieft veiligheid geven."

Als we zo in die schuilplaats zijn, ons realiserend hoe machtig die God is en dat we Hem zo mogen vertrouwen, dan kunnen we inderdaad deze woorden tot ons nemen. Dan mogen ook wij zeggen: "Here God, u bent mijn Toevlucht, mijn Burcht, ik ben bij U veilig en u bent de God op wie ik vertrouw."

Niet alleen de plek is veilig, maar ook God zelf. Op Hem mogen we vertrouwen. God staat aan onze kant. Paulus heeft het geschreven in Romeinen 8:31: "Zo God voor ons is, wie zal tegen ons zijn?..". God is voor ons! Wat een machtig woord is dat! God is voor ons en dat terwijl Hij eigenlijk tegen ons moest zijn omdat we in opstand waren tegen God. Maar door het werk van onze Heer Jezus Christus is God vóór een ieder die in de schuilplaats gezeten is. Dan staat God aan onze kant. Wonderlijk, maar de waarheid. Daarom mogen we op die God vertrouwen, want God is een Vriend die niet teleurstelt en niet in de steek laat.

In vers twee was dus de persoon die veiligheid gevonden had aan het woord. Nu vers drie. In vers drie wordt hij die die veiligheid gezocht en gevonden heeft, toegesproken. Hier veranderd als het ware het karakter van de psalm. "Want Hij zal u redden van den strik des volgelvangers,...". Wie is die 'u'? Degene die in vers twee aan het woord was. Het is dus een heel merkwaardige opbouw van de psalm. Hier krijgt een ieder die bij God veiligheid gezocht en gevonden heeft, die mag zeggen ook ik heb die toevlucht gevonden, ook ik mag zitten in die schuilplaats van de Allerhoogste, te horen dat hij gered zal worden van de strik van de vogelvanger. Dat is misschien een beetje vreemd, want wat heb ik met een vogelvanger te maken? Een vogelvanger probeert vogels te vangen met een strik. Dat was dus gevaarlijk voor de vogels. Het is natuurlijk een beeldspraak, maar zo is God voor degenen die op Hem vertrouwen. Hij bewaart ons voor dat wat ons plotseling zou kunnen vangen, waardoor we in gevaar zouden kunnen komen.

"Want Hij zal u redden van den strik des volgelvangers, van de zeer verderfelijke pestilentie." We weten dat vroeger de pest, ook in Europa, heel vreselijk is geweest. De bevolking is soms gedecimeerd door die ziekte en de mensen begrepen helemaal niet waar het vandaan kwam. Dat hebben ze tijden lang niet begrepen. De pest ontstond, waarde rond, ging over de landen heen en hele dorpen werden ontvolkt door deze verschrikkelijke ziekte. Ik weet nog dat we een keer in Frankrijk waren en bij een dorpje in de Ardèche kwamen dat nog steeds voor een groot deel bestond uit ruïnes. Voor een deel was het weer bewoond. Later kregen we te horen dat het indertijd helemaal ontvolkt was door de pest. Er woonde helemaal niemand meer. In latere tijden besloot men daar weer wat op te bouwen. Maar zo ging het in die tijd. Nu, dat wordt hier dan ook als een beeld gebruikt. Hij zal u redden van de vogelvanger en de zeer verderfelijke pestilentie; van dat wat onverwacht toeslaat en niet te keren is en waartegen geen medicijn bestaat. Met andere woorden,

we kunnen geen ellende of nood noemen, waartegen God niet opgewassen is.

Dat betekent niet dat we nooit ziek zijn, of dat we niet verouderen, of dat er zich geen moeilijke situaties in ons leven voordoen. Dat kan soms nodig, ja zelfs gezegend zijn, al zien we dat vaak op het moment zelf niet. Wat dat betreft zijn Gods wegen hoger dan onze wegen en begrijpen wij ze dikwijls niet. Maar het betekent wel dat Hij ondanks al die omstandigheden en situaties die wij als tegenslag of moeite beschouwen, doet wat hier staat: "Hij zal u dekken met Zijn vlerken, en onder Zijn vleugelen zult gij betrouwen; Zijn waarheid is een rondas en beukelaar."

Toen Paulus en Silas in de gevangenis zaten, hebben ze lofliederen gezongen. Als je dat leest, zou je kunnen zeggen dat je niet kan zien dat God ze gered heeft van de schrik van de vogelvanger want ze zaten in de binnenste kerker van de gevangenis. Met hun voeten in het blok. Maar zo heeft Paulus dat niet gezien. Die zag niet dat hij door de vogelvanger gevangen was, integendeel. Hij was ervan overtuigd dat hij op Gods weg was en dat God bezig was hun te beschermen. Maar dan zit je toch niet in de gevangenis? Toch wel, want er was een man die ernaar snakte de weg ten leven te vinden en voor hem moesten Paulus en Silas de gevangenis in, want die man was daar de gevangenenbewaarder. En hij heeft de weg ten leven gevonden. We vinden die geschiedenis in Handelingen 16. God gaat wonderlijke wegen. Voor die ene man moesten twee mannen in de gevangenis zitten en moest een aardbeving ontstaan! Zo is de gemeente in Fillipi ontstaan.

Dat is dus niet in strijd met deze psalm. Nee, Gods wegen zijn hoger dan onze wegen, maar wat hier staat is waar: "Hij zal u dekken met Zijn vlerken,..." Wat een prachtig beeld.

Ik heb laatst een kalenderblaadje gelezen over een boer die een ander meenam naar een kippenhok. Daar zat een kip te broeden. Tenminste, dat leek zo. Toen zei die boer tegen zijn bezoeker: "Ja, je denkt dat je weet wat je ziet, maar dat is niet zo. Pak die kip maar even beet." Hij deed dat en toen bleek de kip helemaal verstijfd te zijn; dat beestje was dood.

Zij zat met haar vleugels uitgespreid. Maar toen die man een vlerk optilde, zaten er kuikentjes onder. De kip was waarschijnlijk doodgebeten door een hermelijn en leeggezogen. Maar zij was niet weggelopen, de kuikens waren veilig. De kip was dood maar de kuikens leefden. Dat heeft me wel wat gezegd.

God is nog trouwer, die dekt ons met zijn vlerken en onder zijn vleugels mogen we betrouwen. Prachtig. Je zou haast denken dat het nodig was voor God toen Hij bezig was met de schepping om ook kippen te maken. Anders had Hij deze psalm niet kunnen schrijven. Er staan in het boek van de natuur zo machtig veel beelden van wat God doet. Elk jaar als een boer uitgaat om te zaaien, is hij bezig met een illustratie van Jezus Christus. Want Hij was het tarwegraan dat in de aarde viel en stierf, maar is opgekomen en veel vrucht draagt. En dan vragen de mensen zich af of dat boek, de Bijbel, wel de waarheid is. Ja, de Bijbel is de waarheid en het boek van de natuur is ook de waarheid. God heeft ze beide geschreven.

“Onder zijn vleugelen zult gij betrouwen, Zijn waarheid is een rondas en een beukelaar.” Zijn waarheid, daar kunnen we een paar kanten mee op. God is waarheid, de God van de waarheid, bij Hem is geen leugen en als God zich uitsprekt vóór ons, dan is Hij voor ons. Wat dat betreft mogen we vertrouwen op de waarheid van Gods woord en zijn beloften. Maar God is ook waarheid in die zin dat onze leugen bij hem niet terecht kan. Wij worden ontmaskerd als we bij God komen. En dat is maar goed ook, want God wil ons graag zien zoals we zijn. Zoals we echt zijn en niet zoals we ons voorstellen. Anders was er ook geen veiligheid voor ons. Waarheid. Met leugen ben je nooit veilig, maar Gods waarheid dat is een schild en pantser. De waarheid omtrent God en de waarheid omtrent de zondaar. Een schild en een pantser.

Maar ook de waarheid omtrent Jezus Christus, degene die God gegeven heeft tot onze beschutting, tot onze verlossing.

Dat is ook waarheid, zoals Paulus gezegd heeft in 1 Timotheüs 1:15: “Dit is een getrouw woord en alle aanneming waardig, dat Christus Jezus in de wereld gekomen is, om zondaren zalig te maken, van welke ik de voornaamste ben.” Een getrouw woord en alle aanneming waardig. Nu, die waarheid is een schild en een pantser voor een ieder die bij God schuilt. Dan hoeven we niet te vrezen voor de schrik van de nacht of voor de pijl die overdag vliegt. De boze wil wel pijlen op ons schieten, zoals we ook wel eens zingen: “Wil de vijand pijlen op ons richten, maakt ons heil de satan ook verwoed, vliegen om ons heen zijn felste schichten, U, Heer Jezus, maakte alles goed.”

Zo is dat. We hoeven niet te vrezen. We mogen vertrouwen. Ook voor wat in de donkerheid wandelt, wat we niet eens zien aankomen, waar we niet aan denken en wat we niet kunnen afweren. We hoeven niet te vrezen. Ook niet voor het verderf dat op de middag vernielt.

Ja, en dan komt straks wat in vers zeven staat: “Aan uw zijden zullen er duizend vallen, en tien duizend aan uw rechterhand...”. Is dat een gewone oorlog? Nee, want in vers acht staat: “Alleenlijk zult gij het met uw ogen aanschouwen; en gij zult de vergelding der goddelozen zien.” Daar wordt dus ook aan het optreden van God gedacht, aan het oordeel dat toch ook komt. Wij kunnen ons voorstellen dat God ons beschermt tegen allerlei gevaren onderweg, en ook in het dagelijkse leven en dat God wel getrouw is, maar als puntje bij paaltje komt waren ook wij zondaars en hadden ook wij heel wat op onze kerfstok en wat als nu de dag komt waarop God alles in het licht brengt? Dan staat er: “..tot u zal het niet genaken.”

Tegen wie wordt dat gezegd? Tegen dezelfde persoon tegen wie ook vers drie werd gezegd, dat is dus degene die kon zeggen: “Ik zal tot de Here zeggen mijn toevlucht”, degene die in de schuilplaats gezeten is. Tegen allen die daar gezeten zijn wordt gezegd: “Aan uw zijden zullen er duizend vallen, en tien duizend aan uw rechterhand; tot u zal het niet genaken.”

Is dat niet heel bijzonder? Kijkt u nu eens naar alle mensen om u heen, dat kunt u niet, ik ook niet. Een beperkt aantal kunnen we wel voor onze aandacht stellen en dan moeten we zeggen dat ze allemaal verschillend zijn. De één is wat gezelliger dan de ander en de één wat vriendelijker dan de ander. Er zijn er bij die lijken een nurks in de Haarlemmerhout. Kort samengevat: je hebt allemaal verschillende mensen, maar in één ding zijn we allemaal gelijk: we zijn allemaal zondaars, allemaal! Ja, dat waren we allemaal en niemand kan zeggen 'ik niet'. En dan komt er een dag dat God zondaars gaat oordelen. Die komt. Hier staat het: 'goddelozen', die zonder God zijn. Gij zult de vergelding van de goddelozen zien.

Die dag komt. We hoeven niet te denken dat die niet komt. Jona werd uitgezonden om te prediken: "Nog veertig dagen en dan zal Ninevé worden omgekeerd." (Jona 2:4) Jona ging niet, want hij dacht als God hem stuurde om te waarschuwen dan bedoelde Hij met die waarschuwing natuurlijk dat die mensen zich moesten bekeren en dat wilde Jona niet. Want als ze zich bekeerden, werden ze niet geoordeeld omdat God genadig is. En aangezien de mensen in Ninevé slechteriken waren, ging Jona niet. Gods plannen gaan echter altijd door, dus is Jona er tenslotte toch gekomen en heeft hij gepredikt en die mensen hebben zich bekeerd en inderdaad heeft God zich ontfermd en niet geoordeeld.

Het oordeel is echter wel gekomen. Bij God is uitstel geen afstel. Daarvoor moet u de profetie van Nahum lezen. Het oordeel over Ninevé is wel gekomen, alleen wat later maar het was onvermijdelijk. Nu, dat is met het oordeel over de zondaar in het algemeen ook. Het oordeel is absoluut onvermijdelijk. Als we dat dan weten, wat dan met ons en wat dan met mij?

Hier in deze psalm vinden we het antwoord: Wie in de schuilplaats van de Allerhoogste is gezeten, vernacht in de schaduw van de Almachtige en die zal zien dat er aan zijn zijde duizend vallen, tienduizend aan zijn rechterhand en die zal de vergelding van de goddelozen zien maar het zal hem niet genaken.

Er kwam eens een zuster bij me die zei: "Broeder Buddingh, het maakt niet uit of ik nog leef als de Heer komt, of dat ik dood ben." Toen vroeg ik: "hoe dat zo?" Waarop ze zei: "Er staat geschreven die wederkomen zal om te oordelen de levenden en de doden. Dus als ik levend ben wordt ik geoordeeld en als ik dood ben ook." Die vrouw was een bekeerde vrouw maar leefde in de verwachting van het oordeel. Dat hoeft niet. Wie de Heer Jezus als zijn Verlosser en Zaligmaker heeft aangenomen mag weten dat hij of zij niet in het oordeel komt. Er zijn echter heel veel trouwe kerkgangers die dat niet weten. Gelukkig zijn er ook velen die het wel weten. Maar degenen die het niet weten, leven hun hele leven in angst voor het oordeel. Ze zijn niet minder dan wij en ook niet minder veilig. Maar ze leven wel in angst. En dat hoeft niet: "...tot u zal het niet genaken...".

Een wonderbare zaak. Als je terugdenkt en moet zeggen: Heer, dat en dat en dat was niet goed, ik ben ook een zondaar, nog afgezien van al die kleine dingetjes die iedereen heeft. En dan te kunnen zeggen: toch mag ik weten dat u ook mij in het oordeel voorbijgaat. Het zal me niet genaken. Ik hoop dat u dat kent, dat u die zekerheid hebt. Niet alleen die hoop, maar ook die zekerheid in je hart, dat volle vertrouwen: ik weet Jezus stierf voor mij en ik ben in de schuilplaats, ik ben veilig, wat er ook gebeurt.

Wat er ook gebeurt. Dat is een rots in je denken. Dat is iets wat je houvast geeft, wat er ook in de wereld om je heen gebeurt en welke schokken je ook te verwerken krijgt. Dat is onbewegelijk. Ik ben in de schuilplaats door Jezus Christus en het oordeel dreigt niet meer. Omdat U het droeg o, Heer. Er kan van alles gebeuren en de sterfdag kan ook komen en die komt bij sommigen. Ja, de sterfdag kan wel komen maar het oordeel niet! "U zal geen kwaad wedervaren, en geen plage zal uw tent naderen." Dat betekent nogmaals niet dat we geen ziekte of narigheid meemaken. Dat maken we dikwijls wel mee en dat geeft verdriet maar kan ook nuttig voor ons zijn. Maar voor de eeuwigheid zijn we veilig. Daar zal geen plaag

onze tent naderen. En we zullen geen kwaad wedervaren, want we zijn in Gods handen. God is vóór ons.

We voelen wel dat deze woorden in het bijzonder op de Heer Jezus van toepassing waren. Bepaalde dingen zoals we die besproken hebben, gelden ook wel voor ons. Maar in de kern is het natuurlijk voor honderd procent waar voor Christus. Zoals hier staat: "Want Hij zal Zijn engelen van u bevelen, dat ze u bewaren in al uw wegen. Zij zullen u op de handen dragen, opdat gij uw voet aan geen steen stoot." De duivel heeft die woorden misbruikt maar de Heer Jezus was volkomen gehoorzaam en heeft hem beantwoord met het Woord Gods. Dat was afdoende. Dat kunnen wij ook doen. Dat is ook voor ons afdoende om de tegenstander tegemoet te treden. Uit onszelf hebben we niet altijd het juiste antwoord paraat en beslist ook niet de wijsheid. Maar die kunnen we wel vinden in Gods woord. Als we ons vastklemmen aan het woord Gods zal geen kwaad ons treffen.

En dan die woorden in vers 13: "Op den fellen leeuw en de adder zult gij treden". Dat heeft de Heer gedaan. Simson is de leeuw tegemoet getreden en zoals u weet heeft hij de leeuw verscheurd. Ik ben ervan overtuigd dat de Geest van God ons hier een beeld geeft van Hem die de leeuw (de duivel) inderdaad tegemoet getreden is, omdat hij een slechte bruid beminde.

Velen hebben er moeite mee om in Simson een beeld van Christus te zien. Maar laten we goed bedenken dat Christus de gemeente heeft liefgehad en dat was niet zo'n beste bruid, want die bestond uit zondaren. Maar Hij heeft voor haar wel de leeuw verslagen en Hij is ook op de adder getreden. Zoals God reeds in tegenwoordigheid van Adam tegen de slang gezegd had.

"Dewijl hij Mij zeer bemint, spreekt God, zo zal Ik hem uithelpen;... ." We weten dat dat gebeurd is met Christus. Uitgeholpen dat wil zeggen dat Hij wel door de dood is gegaan. Ondanks de belofte in deze psalm heeft Hij zijn leven wel afgelegd. Maar dat was het einde niet. Hij is door de dood heengegaan en in

de opstanding heeft God Hem uitgeholpen. "Ik zal Hem op een hoogte stellen...", dat heeft God ook gedaan. Hij heeft Hem uitermate verhoogd en Hem de naam gegeven die boven alle naam is (Filippenzen 2:9). "Hij zal Mij aanroepen, en Ik zal hem verhoren; en in de benauwdheid zal Ik bij hem zijn, Ik zal hem uittrekken, en zal Hem verheerlijken." God heeft Hem inderdaad verheerlijkt en als bewijs daarvan heeft Hij op de Pinksterdag de Heilige Geest uitgestort. Die is uitgestort nadat de Heer Jezus verheerlijkt was.

En dan tot slot vers 16, het laatste vers van deze psalm: "Ik zal hem met langheid der dagen verzadigen,...". Je zou bijna zeggen dat Jesaja hieraan gedacht heeft bij het schrijven van hoofdstuk 53 waar staat: "Hij zal de dagen verlengen" (vers 10).

"...en Ik zal hem Mijn heil doen zien." Mijn heil, Christus heeft het heil Gods gezien in de opstanding en de verlossing uit het graf. Jawel, maar God doet Hem nog veel meer heil zien. God doet Hem ook het heil zien voor zovelen die gezaligd, die gered zijn. U, voor zover u de Heer kent, erbij. God laat Hem dat heil zien en dat is een vreugde voor zijn hart. De Heer Jezus heeft ons liefgehad en Hij wil zo graag dat wij dat heil van God deelachtig worden. En nu heeft God Hem uitgered en verheerlijkt en God laat Christus als het ware al die bekeerde mensen zien en zegt dan: "Kijk, zie je die mensen? Dat waren ook zondaars en die hebben dat heil ontvangen, Mijn heil, door het werk dat op Golgotha verricht is."

Dan denk ik wel eens bij mezelf dat de Heer Jezus dan zal zeggen: "Het was de moeite waard." Waarom zal Hij dat zeggen? Omdat Hij zich zo mateloos verheugt als u en ik en vele anderen het met Hem kunnen zeggen: Wie in de schuilplaats van de Allerhoogste is gezeten, die zal vernachten in de schaduw van de Almachtige en die is veilig onder zijn vlerken. Daar verheugd de Heer zich in. Hij kent de grootheid en de kostbaarheid daarvan en Hij gunt het u en mij van harte.

Er is een schuilplaats die God heeft bereid,
tegen de storm en de vloed.
Waar 'k mag vernachten gerust en verblijd,
achter de deur met het bloed.
Vallen er duizend is 't oordeel nabij,
dat op Gods tijd komen moet?
't Oordeel gaat mij in de schuilplaats voorbij,
achter de deur met het bloed.

Kom in Gods schuilplaats, de ingang is vrij
tot Hij de deur sluiten moet.
Jezus roept zondaars, roept u en roept mij,
achter de deur met het bloed.
Straks komt het uur door de Vader bepaald,
dat Hij zijn toorn komen doet.
Vlucht daarom voordat de dag is gedaald
achter de deur met het bloed.

Eet van het Lam, dat voor ons is geslacht,
achter de deur met het bloed.
Zie hoe Hij leed en het werk heeft volbracht,
achter de deur met het bloed.
Hij werd geslagen, maar wij zijn nu vrij,
achter de deur met het bloed.
Hij is de schuilplaats voor u en voor mij:
Hij is de deur met het bloed!

J.Ph.Buddingh

~~~~~

Wij hopen dat u zich allen ook voor 2009 veilig weet in de
schuilplaats bij God.